

Flemming Hansen (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at der på jyske jernbanestationer ses plakater med DSB-tilbud om 50 pct. rabat på togrejser til Hamburg for at handle på den lange lørdag, den første lørdag i hver måned?«

Begrundelse

Danmark har i en årrække haft stigende problemer med grænsehandelen på grund af store forskelle mellem tyske og danske afgifter.

Den danske regering har forsøgt at imødegå de dermed forbundne problemer for den danske betalingsbalance og dansk detailhandels mulighed for at konkurrere på lige fod ved at lette mange danske afgifter. Den danske regering har ønsket at begrænse forbruget i Danmark ved at føre en forbrugsbegrænsende politik. Folketinget har netop gennemført en ændring af lukkeloven, der giver mulighed for, at danske forretninger – ligesom de tyske forretninger – kan holde længe åbent den første lørdag i måneden, og denne ordning er blevet en succes hos detailhandelen og forbrugerne. DSB's underskud betales af den danske stat.

Af alle disse grunde virker DSB's initiativ urimeligt, ja egentlig uanstændigt.

Svar (22/2 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

DSB har i samarbejde med Deutsche Bundesbahn (DB) planlagt et salg fremstød med det formål at sælge ledig kapacitet i den tidlige morgen med forbindelse fra Århus til Hamburg i lavsæsonen.

Produktet er markedsført som endagsture til Hamburg og sælges kun den første lørdag i hver måned i perioden 15. januar 1990 til 5. maj 1990.

Rabatbilletter sælges kun til den ene togforbindelse i hver retning, og rejsen skal i øvrigt foretages samme dag. DSB's/DB's rabat er 50 procent af den ordinære billetpris.

Da det som bekendt er regeringens ønske, at DSB fremover i højere grad skal drives som en forretning, kan der i visse tilfælde opstå problemer af den karakter, du nævner. Men i betragtning af tilbudets begrænsede omfang er det ikke min opfattelse, at dette overhovedet vil få mærkbare konsekvenser lokalt.

Spm. nr. S 522

Til *arbejdsministeren (15/2 90)* af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan man afvise at antage en lønmodtager med baggrund i, at den pågældende er ryger, og hvilke krav kan rygere og ikkerygere stille vedrørende separate rum i en privat virksomhed?«

Begrundelse

Det er naturligvis udmærket at tilbyde at hjælpe ansatte – hvis de ønsker det – til at holde op med at ryge, som det sker på en virksomhed i Sorø. Men hvis forsøget lykkes, indebærer det jo indirekte, at rygere diskrimineres, hvis de søger job det pågældende sted, eftersom man vel ikke kan tænke sig, at der antages rygere, efter at de ansatte er holdt op.

Svar (26/2 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Udgangspunktet er, at arbejdsgiveren på det private arbejdsmarked frit kan bestemme, hvem der skal antages i den pågældende virksomhed.

Denne frie antagelsesret er underlagt nogle få begrænsninger, bl.a. ligestillingslovens forbud mod diskrimination på grund af køn eller graviditet.

Der eksisterer ikke regler, som forbyder, at en arbejdsgiver afviser at antage en arbejdstager, fordi pågældende er ryger.

For så vidt angår lønmodtagerens krav til arbejdsstedets indretning henholder jeg mig til følgende udtalelse fra Direktoratet for Arbejds-tilsynet:

»Efter reglerne om arbejdsstedets indretning, der er opretholdt fra den tidligere arbejderbeskyttelseslovgivning fra 1954 (almindelig lovs § 13, nr. 12, og handels- og kontorlovens § 7, nr. 11), skal der i forbindelse med faste arbejdssteder indrettes passende spiseplads for de ansatte i visse virksomheder. Der kan derimod ikke med hjemmel i disse regler stilles krav om indretning af særlige lokaler for rygere og ikkerygere.

Ifølge Rådets direktiv af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, der træder i kraft 1. januar 1993, skal der, hvis arbejdstagerens sikkerhed eller sundhed gør det